

ת"פ 57590/09/23 - מדינת ישראל נגד דסאלין גטו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 57590-09-23 מדינת ישראל נ' גטו(עציר)

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	דסאלין גטו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם יחד עם אמו (להלן: "**המתלוננת**").

ביום 22.9.23 התקיים דיון בבית משפט השלום בראשון לציון, במסגרת מ"י 2-09-49746, אז שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים וביניהם מעצר בית מלא ומוחלט, ללא יצירת קשר מכל סוג שהוא עם המתלוננת, זאת עד ליום 26.9.23.

ביום 22.9.23 בשעה 04:00 בעקבות אירוע אחר, אותר הנאשם על ידי שוטרים כשהוא שרוע במרכז הכביש, אינו מגיב לקריאות ובשל כך, הוזמן אמבולנס למקום. בעוד הנאשם מקבל טיפול רפואי באמבולנס מהפראמדיקית, התרומם הנאשם לעברה, אך אחד השוטרים אחז בו, הושיבו תוך שציין בפניו כי הם מנסים לעזור לו. בהמשך נשאל הנאשם על ידי השוטרת לשמו, הנאשם צעק את שמו והכה במושב האמבולנס.

זמן קצר לאחר המתואר, קצין משטרה החליט לשחרר את הנאשם והוא נלקח לכתובת מגוריו. אחד השוטרים ויידא עם המתלוננת כי היא יכולה להיות אחראית על הנאשם.

המתלוננת ניגשה לניידת המשטרה, חיבקה את הנאשם וליוותה אותו אל עבר הבית.

מיד ובסמוך, שאלה המתלוננת את הנאשם מדוע הוא שותה אלכוהול ומשתמש בסמים, והנאשם השיב ואמר **"בואי בואי נלך הביתה, אני יהרוג אותך"**.

הנאשם אחז בחוזקה בצווארה של המתלוננת שהלכה לאחור תוך שהלך לכיוונה, עד שנפלה לרצפה. אז הכה הנאשם במכות בפניה של המתלוננת ואחז בצווארה שוב וכתוצאה מכך ניגר דם מאפה של המתלוננת.

מיד הגיעו השוטרים למקום ועצרו את הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה בדמות סימן כחול מתחת לעין שמאל בקוטר 1/1 ס"מ ללא פגיעה בעין, והיא נאלצה לקבל טיפול רפואי במרפאה.

עבר פלילי

3. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

חוות דעת פסיכיאטרית

4. הנאשם הופנה לפסיכיאטרית המחוזית לבחינת כשירותו לעמוד לדין. בחוות הדעת מיום 14.2.24, צוין כי הנאשם אינו מוכר למערכת בריאות הנפש ולא נזקק להתערבות פסיכיאטרית כלשהי. עוד צוין כי הנאשם לדבריו, **"מתנהג באלימות כאשר שותה"** ונקבע כי **"ביצע את המיחוס לו מתוך מאפייני אישיותו ושימוש באלכוהול, ללא מניע פסיכוטי.... לא נמצאה עדות לכך שהתנהגותו נבעה כתוצאה מקיומם של תסמינים נפשיים בגין מחלת נפש"**. בסופו של דבר נמצא כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

ראיות לעונש

5. במסגרת טיעוניה הגישה ההגנה מסמכים רפואיים (נ/1) - מסמכי בית החולים מיום 26.11.23 מהם עולה כי הנאשם התקבל במיון עם כוויה דרגה 2 במצח, בלחיים, בצוואר ובידיים; מסמכים על בדיקות פסיכיאטריות מימים 17.10.23 ו-20.12.23; עוד הוגש "דוח חבלה" כביכול מיום 12.10.14 לפיו הנאשם הופנה למרפאה לאחר קטטה עם אסירים אחרים. עוד צוין כי הנאשם לא נפצע, לא נראו סימני חבלה והוא נזקק לטיפול רפואי.

טיעוני הצדדים לעונש

6. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והדגישה כי מדובר בתקיפת אמו, על לא עוול בכפה. תקיפה אשר גרמה לחבלה בדמות סימן כחול והמתלוננת נזקקה לטיפול רפואי. המאשימה טענה כי הרקע לאירוע הוא שימוש בסמים ובאלכוהול שיכול היה להסלים, שכן הנאשם מסוכן לציבור ולאמו.

המאשימה עתרה להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים, טענה כי הנאשם לא הופנה לשירות המבחן ובשים לב לנטילת האחריות, להודאה ולחיסכון בזמן השיפוטי עתרה לגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

7. ההגנה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, טענה כי מדובר באדם שאינו בקו הבריאות ונמצא בגבול האחריות הפלילית, עד כדי קרבה מובהקת לסייג על אף שנקבע כי כשיר לעמוד לדין. לטענת הסנגור מדובר במי שהוא קשה יום, מכור לטיפה המרה ובאותו היום צרך גם סמים. לכשהתפכח משכרותו, לקח אחריות על מעשיו, והתנצל בהזדמנות הראשונה.

הסנגור הוסיף וציין כי הנאשם נפגע קשות בבית הכלא, לאחר שאחרים שפכו עליו מים חמים, הוא נכווה בכל גופו ונגרם לו נזק העולה על הנזק שהוא גרם בפגיעתו.

נוכח כלל הנסיבות, עתר הסנגור כי ראוי להסתפק בימי מעצרו.

8. הנאשם הביע התנצלותו על התקיפה וטען כי הוא מנסה לחזור למוטב. עוד תיאר הנאשם את הפגיעה אותה חווה בבית המעצר וציין כי הוא סובל עד היום מכוויות.

דין והכרעה

הערכים המוגנים שנפגעו

9. הנאשם, במעשיו, פגע בערכים המוגנים וביניהם כבודה, ביטחונה האישי, ההגנה על גופה ושלוות נפשה של המתלוננת.

10. הנאשם תקף את אמו, אחז בצווארה עד זוב דם והיכה בפניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמה לאם חבלה בדמות סימן כחול מתחת לעין שמאל עד כי נאלצה לקבל טיפול רפואי במרפאה.

11. לא ניתן להקל ראש בחומרת התקיפה ובנזק שהיה עלול להיגרם כתוצאה ממנה, כאשר המעשים בוצעו לאחר שימוש באלכוהול.

הקרבה לסייג האחריות הפלילית

12. שמעתי את טיעוני ההגנה לפיהם מעשי הנאשם חוסים תחת הקרבה לסייג האחריות הפלילית, אך אין לי לקבלם.

13. לאחר שבחנתי קיומן של הנסיבות המתוארות בסעיפים 40ט(6), (7) ו-(9) לחוק העונשין כ"נסיבות הקשורות בביצוע העבירה", ולאחר שבחנתי את לשון החוק והפסיקה ועיינתי בחוות הדעת הפסיכיאטרית, מצאתי כי נסיבות שכאלה אינן מתקיימות.

14. על פי סעיפי החוק, יש לבדוק באם מצבו הנפשי של הנאשם משפיע **"על יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו"** או את **"יכולתו של הנאשם**

להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו".

היה כי כן, עשוי הדבר לעלות לכדי **קרבה לסייג לאחריות פלילית**, כעולה מסעיף 40ט(9) לחוק העונשין (ר' ת"פ (י-ם) 26821-12-20 **מ"י נ' י"ב** (3.11.22) וע"פ 8557/22 **ביבס נ' מ"י** (24.8.23)).

15. כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 14.2.24, הנאשם, כאמור, נמצא כשיר לעמוד לדין הן מהבחינה המהותית והן הדיונית. אפנה לאמור בחוות הדעת, אך לא אחזור על הדברים מפני צנעת הפרט, אציין רק כי הובהר שהנאשם אינו סובל ממחלת נפש ולא ידוע על מחלת נפש בעברו.

16. חוות הדעת, חד משמעית וברורה ולא נמצאה כל עדות שהתנהגותו של הנאשם נבעה מקיומם של תסמינים נפשיים כלשהם אלא השימוש באלכוהול גורם לנאשם, אף לדבריו, לנהוג באלימות.

17. לאור האמור בחוות הדעת, הרי שלא ניתן לומר כי התנהגות הנאשם קרובה לסייג לאחריות הפלילית.

מתחם הענישה ההולם

18. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת אזכיר כי "**קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות**" (ר' ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מ"י** (17.11.16)) בהיות המתחם מגלם שיקולים נוספים-מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסויים.

19. עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם, אך גם אם לא אציג אותה בשלמותה הרי שנתתי דעתי עליה. אין חולק כי בעבירה בה הורשע הנאשם נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה, אך יחד עם זאת, ניתן לומר כי קשת הענישה רחבה ביותר. ראו למשל:

א. ברע"פ 297/15 **דניאל ברנסון נ' מ"י** (21.1.15) נדון המבקש, בגין ביצוע עבירות אלימות באמו שגרמו לה לחבלה בעינה, ל-5 חודשי מאסר בפועל לאחר שעונשו הוחמר בבית המשפט המחוזי. בית משפט השלום גזר עונש מאסר מותנה ובית המשפט המחוזי מצא להחמיר בעונש וגזר 5 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להיות הנאשם נתון בגילופין בעת ביצוע העבירה, מצבו הנפשי ותקופת המעצר שגרמה לו לטראומה.

ב. ת"פ (חד') 17052-04-22 **מ"י נ' גרבאן** (19.9.22), הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של דרישה באיומים של רכוש, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקיד, וזאת בגין כך שניגש לאמו (המתלוננת) עמה הוא גר ודרש ממנה 100 ₪, על רקע היותו משתמש בחומרים ממכרים. משסירבה, הכה הנאשם בפניה באמצעות כף ידו וגרם לה לשטף דם ולנפיחות בשפתה. אחיו של הנאשם הרחיקו מהמתלוננת אך הלה שב, התקרב אליה ודרש ממנה שנית את הכסף. המתלוננת נתנה לנאשם כסף ועזבה את הבית. יומיים לאחר מכן אחז הנאשם בבית במקל

מטאטא וכיוונו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. המתלוננת ביקשה מהנאשם להמתין מספר רגעים בזמן שתלך להביא לו כסף, יצאה מהבית והזעיקה משטרה. כאשר השוטרים הגיעו למקום כדי לעצור את הנאשם, יצא הנאשם מאחד החלונות ונמלט בריצה עד שנעצר. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. בשים לב להרשעותיו הקודמות של הנאשם, גזר עליו בית המשפט 10 חודשי מאסר.

ג. בת"פ (ת"א) 32469-08-17 מ"י נ' סויסה (7.2.22) הורשע הנאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין כך שחבט במתלונן באמצעות מכת אגרוף בפניו, גרם לו לנפיחות, ולאחר מכן איים עליו. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי, מצבו הרפואי וכלל נסיבותיו, נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ 410-02-15 (שלום-י"ם) מ"י נ' פלוני (6.7.15) הורשע הנאשם בביצוע עבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ובריבוי עבירות של איומים. הנאשם הכה את אמו מספר פעמים באמצעות אגרופיו וגרם לה להמטומה, נפיחות, דימום מהאף וסימן חבלה בפה. עוד, איים על אמו בהזדמנויות אחרות. בית המשפט קבע את מתחם הענישה ההולם בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים. בהתחשב בכך כי לא עמדו כנגד הנאשם הרשעות קודמות בפלילים ובנסיבותיו האישיות, נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.

20. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל ולחומרת האלימות, אני קובעת את מתחם העונש הולם בין 8 חודשי מאסר לבין 15 חודשים, לצד ענישה נילוית.

עונשו של הנאשם

21. לא מצאתי שיקולים המצדיקים סטייה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

22. בבחינת נסיבותיו של הנאשם עצמו, שקלתי את העובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. כן הנני מתחשבת בכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולה, הנאשם הודה בביצוע המעשים, נטל אחריות, הביע חרטה וחסך מהמתלוננת את העדתה בבית המשפט. עוד נתתי דעתי לתקופת מעצרו של הנאשם, לתנאי המעצר הקשים, לכך כי זו הפעם הראשונה בה נמצא מאחורי סורג ובריח ולמצבו הבריאות לאחר שהותקף בעת מעצרו ונגרמו לו כוויות, כעולה מנ/1.

23. יחד עם זאת, לא נעלמה מעיני העובדה שהמסוכנות הנשקפת מהנאשם לא הופחתה ואף קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, שכן הנאשם לא שולב בהליך טיפולי או גמילה, וכפי שעלה מחוות הדעת הפסיכיאטרית הנאשם נוהג באלימות לאחר צריכת אלכוהול.

24. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים ובכלל זה, מהות מעשיו של הנאשם ונסיבותיו האישיות והסיכון הנשקף ממנו, מצאתי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מחתם העונש ההולם, הגם שלא התחתון.

סוף דבר

25. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 9 חודשים, החל מיום מעצרו כרישומי שב"ס.
- ב. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.
- ג. קנס בסך של 1200 ₪ או 21 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות, ישלם את הסך של 1500 ₪. לא יצהיר, יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, בנוכחות הצדדים.